

Quantum satis

Agafia

Există
o clipă care mă pândește
cântărindu-mi destinul,
creierul
inima dezgolate de iluzii
să le întoarcă în piatră
și dacă, mai rămâne ceva,
quantum satis,
până când cocoșii unui alt răsărit
desferecă obloane
și toți morții refugiați în mine
încetează să mai joace telegraful fără fir
(neștiind că refugiul lor este subterfugiul meu)
am să mă aflu
dezrobită de fantasmе.
mie-mi ajunge o singură privire
dincolo de oglinzi.